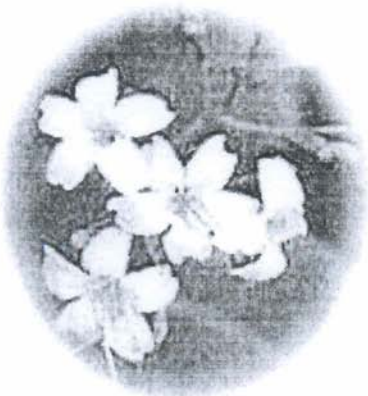
คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

จรรยาบรรณอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ความเป็นมา

วิชาชีพอาจารย์เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ เป็นคนที่มีความรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์ ทักษะ และศิลปะ ในด้านวิชาการแล้ว ยังจำเป็นต้องเป็นบุคคลที่สมควรดำรงตนให้เป็นที่เคารพนับถือ ครัทธาของศิษย์ และบุคคลทั้งหลายทั่วไป ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ไว้เป็นลาย ลักษณ์อักษร มีการกำกับดูแลปฏิบัติตามตัวชี้วัดที่ 7 ในการนี้ มหาวิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้สภา อาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบจัดทำคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ เพื่อเผยแพร่ให้อาจารย์ของสถาบัน ทราบ โดยให้อาจารย์เข้าใจเป็นทางเดียวกันในการดำรงตนอย่างภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน

สาส์นจากประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำคู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ได้ยึดถือปฏิบัติ รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงของตัวเอง และมหาวิทยาลัยดังนั้นสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงได้มอบหมายให้สภาอาจารย์จัดทำ "คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี" ฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้อาจารย์ทุกท่านไว้ศึกษา และปฏิบัติตามจรรยาบรรณอาจารย์ 9 ข้อ ที่มีอยู่ในคู่มือฉบับนี้

ในนามของสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อชื่อเสียงอาจารย์ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีสืบไป

(ผู้ช่วยศาสตาจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ)
ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สาส์นจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรของประชาชนที่มีศักดิ์ศรีและต้องขับเคลื่อนด้วยจริยธรรมบุคลากรของมหาวิทยาลัย จึงต้องมีจิตสำนึกรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ครองตนเป็นแบบอย่างที่ดีงาม และถูกต้อง ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน และบุคคลทั่วไปรวมทั้งปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเอื้ออาทร เอาใจใส่ด้วยคุณธรรมแห่งพรหมวิหารสี่ อันกรอปด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา

สภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้จัดทำเอกสาร "คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี" เพื่อให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้นำจรรยาบรรณ หรือแนวทางปฏิบัติด้านจริยธรรมไปยึดถือปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมสร้างระบบความคิด และการประพฤติปฏิบัติอันดีงาม ซึ่งจะพัฒนาไปเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ดีงามอย่างยั่งยืนในอนาคต

ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำเอกสารฉบับนี้ทุกท่าน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารคู่มือดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการประพฤติ และปฏิบัติอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงาน และสาธารณประโยชน์ ตลอดจนความสุข ความเจริญ ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

ศาสตราจารย์ประกอบ วิโรจนกูฏ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สาส์นจากนายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์นับเป็นประมวลความประพฤติที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้อาจารย์ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์ รวมทั้งเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของศิษย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้นการที่ทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ฉบับนี้ขึ้น นับเป็นสิ่งที่ดี และอาจารย์ทุกๆ คนควรจะได้ศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อศิษย์และต่อตัวอาจารย์เอง รวมทั้งเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีด้วย

ผมขอขอบคุณคณะผู้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง และหวังว่าจะทำให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

(ศาสตราจารย์พิเศษ จอมจิน จันทรสกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่บุคคลทั้งหลาย ในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพอาจารย์

นิยาม

จรรยาบรรณ หมายถึง ความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ กำหนดขึ้น เพื่อรักษาชื่อเสียง เกียรติคุณ
(ตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530)

จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิกอาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้
(ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2542)

จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

จรรยาบรรณข้อที่ 1

อาจารย์ต้องรักและให้ความเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้าหลักการ

การแสดงออกของบุคคลในทางที่ดี เป็นผลมาจากสภาวะจิตใจที่ดีงามและความเชื่อถือที่ถูกต้องของบุคคล บุคคลที่มีความรักและเมตตาย่อมแสดงออก ด้วยความปรารถนาในอันที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคลอื่น มีความสุภาพ ไตร่ตรองถึงผลแล้วจึงแสดงออกอย่างจริงใจ อาจารย์จึงต้องมีความรักและเมตตาต่อศิษย์อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นผลให้พฤติกรรมของอาจารย์ที่แสดงออกต่อศิษย์ เป็นไปในทางสุภาพ เอื้ออาทรส่งผลดีต่อศิษย์ในทุกๆด้าน

คำอธิบาย

อาจารย์ต้องรักและเมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า หมายถึงการตอบสนองต่อความต้องการ ความถนัด ความสนใจของศิษย์อย่างจริงใจ สอดคล้องกับความเคารพ การยอมรับ การเห็นอกเห็นใจ ต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์ จนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือและชื่นชมได้ รวมทั้งเป็นผลไปสู่การพัฒนารอบด้านอย่างเท่าเทียมกัน

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. **สร้างความรู้สึกเป็นมิตร เป็นที่พึ่งพาและวางใจได้ของศิษย์**
   ตัวอย่าง เช่น
   1.1 ให้ความเป็นกันเองกับศิษย์
   1.2 รับฟังปัญหาของศิษย์และให้ความช่วยเหลือ
   1.3 ร่วมทำกิจกรรมกับศิษย์เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม
   1.4 สนทนาไต่ถามทุกข์สุขของศิษย์
2. **ตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของศิษย์ในทางสร้างสรรค์ตามสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของศิษย์ ตัวอย่างเช่น**
   2.1 สนใจคำถามและคำตอบของศิษย์ทุกคน
   2.2 ให้โอกาสศิษย์แต่ละคนได้แสดงออกตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ
   2.3 ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของศิษย์
   2.4 รับการนัดหมายของศิษย์เกี่ยวกับการเรียนรู้ก่อนงานอื่นๆ
3. **เสนอและแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์ ตามความถนัด ความสนใจและศักยภาพของศิษย์ ตัวอย่างเช่น**
   3.1 มอบหมายงานตามความถนัด
   3.2 จัดกิจกรรมหลากหลายตามสภาพความแตกต่างของศิษย์ เพื่อให้แต่ละคน ประสบความสำเร็จเป็นระยะอยู่เสมอ

3.3 แนะแนวทางที่ถูกให้แก่ศิษย์
3.4 ปรึกษาหารือกับอาจารย์ ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน เพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาของศิษย์

4. แสดงผลงานที่ภูมิใจของศิษย์ทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัวอย่างเช่น

4.1 ตรวจผลงานของศิษย์อย่างสม่ำเสมอ
4.2 แสดงผลงานของศิษย์ในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ
4.3 ประกาศหรือเผยแพร่ผลงานของศิษย์ที่ประสบผลสำเร็จ

จรรยาบรรณข้อที่ 2

อาจารย์ต้องอบรม สั่งสอน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดีงามให้ แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

หลักการ

อาจารย์ที่ดี ต้องมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศิษย์ให้เจริญได้ อย่างเต็มศักยภาพ และถือว่าความรับผิดชอบของตนจะสมบูรณ์ต่อเมื่อศิษย์ได้แสดงออกซึ่งผลแห่งการพัฒนานั้นแล้ว อาจารย์จึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับศักยภาพของศิษย์แต่ละคน และทุกคน เลือกกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาตามศักยภาพนั้น ดำเนินการให้ศิษย์ได้ลงมือทำกิจกรรมการเรียนจนเกิดผลอย่างชัดแจ้ง และยังกระตุ้นให้ศิษย์ทุกคนได้ทำกิจกรรมต่อเนื่อง เพื่อความเจริญงอกงามอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

คำอธิบาย

อาจารย์ต้องอบรม สั่งสอน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ หมายถึง การดำเนินงานตั้งแต่การเลือกกำหนดกิจกรรมการเรียนที่มุ่งผลต่อการพัฒนาในตัวศิษย์อย่างแท้จริง การจัดให้ศิษย์มีความรับผิดชอบและเป็นเจ้าของการเรียนรู้ตลอดจนการประเมินร่วมกับศิษย์ในผลของการเรียนและการเพิ่มพูนการเรียนรู้ภายหลังบทเรียนต่างๆ ด้วยความปรารถนาที่จะให้ศิษย์แต่ละคนและทุกคนพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ

พฤติกรรมสำคัญ

1. อบรม สั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ ตัวอย่างเช่น

1.1 สอนเต็มเวลา ไม่เบียดบังเวลาของศิษย์ไปหาผลประโยชน์ส่วนตน
1.2 เอาใจใส่ อบรม สั่งสอนศิษย์จนเกิดทักษะในการปฏิบัติงาน
1.3 อุทิศเวลาเพื่อพัฒนาศิษย์ตามความจำเป็นและเหมาะสม
1.4 ไม่ละทิ้งชั้นเรียนหรือขาดการสอน โดยไม่มีเหตุอันควร

2. **อบรมสั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อย่างเต็มศักยภาพ ตัวอย่างเช่น**

2.1 เลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนให้เหมาะสมกับศิษย์

2.2 ให้ความรู้โดยไม่ปิดบัง

2.3 เปิดโอกาสให้ศิษย์ได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ

2.4 สอนเต็มความสามารถและด้วยความเต็มใจ

2.5 กำหนดเป้าหมายที่ท้าทาย และพัฒนา

2.6 คัดเลือกกิจกรรมการเรียน การสอนที่นำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

2.7 ประเมิน ปรับปรุง ให้ได้ผลจริง

2.8 ภูมิใจเมื่อศิษย์พัฒนา

3. **อบรม สั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตัวอย่างเช่น**

3.1 อบรมสั่งสอนศิษย์โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

3.2 มอบหมายงานและตรวจผลงานด้วยความยุติธรรม

จรรยาบรรณข้อที่ 3

อาจารย์ต้องประพฤติ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้ง ทางกาย วาจา และใจ

หลักการ

การเรียนรู้ในด้านค่านิยมและจริยธรรม จำเป็นต้องมีตนแบบที่ดี เพื่อให้ศิษย์ยึดถือและนำไปปฏิบัติตาม อาจารย์ที่ดีจึงถ่ายทอดค่านิยมและจริยธรรมด้วยการแสดงตนเป็นตัวอย่างเสมอ การแสดงตนเป็นตัวอย่างนี้ถือว่าอาจารย์เป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์อย่างแท้จริง

คำอธิบาย

การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของอาจารย์ที่ศิษย์สามารถสังเกตรับรู้ได้เอง และเป็นการแสดงที่เป็นไปตามมาตรฐานแห่งพฤติกรรมระดับสูงตามค่านิยม คุณธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. **ตระหนักว่าพฤติกรรมการแสดงออกของอาจารย์มีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของศิษย์อยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น**

1.1 ระมัดระวังในการกระทำ และการพูดของตนอยู่เสมอ

1.2 ไม่โกรธง่ายหรือแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวต่อหน้าศิษย์

1.3 มองโลกในแง่ดี

2. พูดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์ และสังคม ตัวอย่างเช่น
   - 2.1 ไม่พูดคำหยาบหรือก้าวร้าว
   - 2.2 ไม่นินทาหรือพูดจาส่อเสียด
   - 2.3 ไม่พูดจาดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น
3. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีสอดคล้องกับคำสอนของตน และวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ตัวอย่างเช่น
   - 3.1 ปฏิบัติตนให้มีสุขภาพที่ดีอยู่เสมอ และบุคลิกภาพที่ดี
   - 3.2 แต่งกายสะอาดสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
   - 3.3 แสดงกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ
   - 3.4 ตรงต่อเวลา
   - 3.5 แสดงออกซึ่งนิสัยที่ดีในการประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน และสามัคคี มีวินัย
   - 3.6 รักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อม
   - 3.7 ไม่ประพฤติตนในเชิงชู้สาวกับศิษย์
   - 3.8 ไม่ประพฤติผิดศีลธรรมในเชิงชู้สาว

จรรยาบรรณข้อที่ 4

อาจารย์ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์ และสังคมของศิษย์

หลักการ

การแสดงออกของอาจารย์ใดๆ ก็ตามย่อมมีผลในทางบวกหรือลบ ต่อความเจริญเติบโตของศิษย์ เมื่ออาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาทุกๆ ด้านของศิษย์ จึงต้องพิจารณาเลือกแสดงแต่เฉพาะการแสดงออกที่มีผลทางบวก พึงระงับและละเว้นการแสดงใดๆ ที่นำไปสู่การขะลอหรือขัดขวางความก้าวหน้าของศิษย์ทุกๆ ด้าน

คำอธิบาย

การไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์ และสังคมของศิษย์ หมายถึง การตอบสนองต่อศิษย์ในการลงโทษ หรือให้รางวัลหรือการกระทำอื่นใด ที่นำไปสู่การลดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาหรือเพิ่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. **ละเว้นการกระทำให้ศิษย์เกิดความกระทบกระเทือนต่อจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น**
   - 1.1 ไม่นำปมด้อยของศิษย์มาล้อเลียน
   - 1.2 ไม่ประจานศิษย์
   - 1.3 ไม่พูดจาหรือกระทำการใดๆ ที่เป็นการซ้ำเติมปัญหา หรือข้อบกพร่องของศิษย์
   - 1.4 ไม่นำความเครียดมาระบายต่อศิษย์ ไม่ว่าด้วยคำพูด หรือสีหน้าท่าทาง
   - 1.5 ไม่เปรียบเทียบฐานะความเป็นอยู่ของศิษย์
2. **ละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและร่างกายของศิษย์ ตัวอย่างเช่น**
   - 2.1 ไม่ทำร้ายร่างกายศิษย์
   - 2.2 ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าระเบียบกำหนด
   - 2.3 ไม่จัดหรือปล่อยปละละเลยให้สภาพแวดล้อมเป็นอันตรายต่อศิษย์
   - 2.4 ไม่ใช้ศิษย์เกินกว่าเหตุ
3. **ละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทาง สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น**
   - 3.1 ไม่ตัดสินคำตอบถูกผิดโดยยึดคำตอบของอาจารย์
   - 3.2 ไม่ดุด่าซ้ำเติมศิษย์ที่เรียนรู้ช้า
   - 3.3 ไม่ขัดขวางโอกาสให้ศิษย์ได้แสดงออกทางสร้างสรรค์
   - 3.4 ไม่ตั้งฉายาในทางลบให้ศิษย์

จรรยาบรรณข้อที่ 5

อาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์ใดๆ จากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

หลักการ

การใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาประโยชน์ใส่ตนโดยมิชอบ ย่อมทำให้เกิดความลำเอียงในการปฏิบัติหน้าที่ สร้างความไม่เสมอภาค นำไปสู่ความเสื่อมศรัทธาในบุคคลและวิชาชีพ ดังนั้น อาจารย์จึงไม่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้จากศิษย์ หรือใช้ศิษย์ไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

คำอธิบาย

การไม่แสวงหาประโยชน์ใดๆ จากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ปกติ และไม่ใช้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ หมายถึง การไม่กระทำการใดๆ ที่จะได้มาซึ่งผลตอบแทนเกินสิทธิที่พึงมีพึงได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบตามปกติ

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. ไม่รับหรือแสวงหาประโยชน์ใด ๆ อันมิควรจากศิษย์ ตัวอย่างเช่น
   1.1 ไม่หารายได้จากการนำสินค้ามาขายให้ศิษย์
   1.2 ไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยน
   1.3 ไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์มาเรียนพิเศษ เพื่อหารายได้
2. ไม่ใช้ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความรู้สึกของสังคม ตัวอย่างเช่น
   2.1 ไม่นำผลงานของศิษย์ไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตน
   2.2 ไม่ใช้แรงงานศิษย์เพื่อประโยชน์ส่วนตน
   2.3 ไม่ใช้หรือจ้างวานศิษย์ไปทำสิ่งผิดกฎหมาย

จรรยาบรรณข้อที่ 6

อาจารย์ต้องพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อพัฒนาการทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

หลักการ

สังคมและวิทยาการมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นอาจารย์ในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและ แนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต

คำอธิบาย

การพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอหมายถึงการใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี สามารถพัฒนาบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. ใส่ใจศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น
   1.1 หาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่างๆตามโอกาส
   1.2 จัดทำและเผยแพร่ความรู้ต่างๆผ่านสื่อตามโอกาส
   1.3 เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา หรือฟังคำบรรยายหรืออภิปรายทางวิชาการ
2. มีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองอาชีพ และเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น-
   2.1 นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน
   2.2 ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง อยู่เสมอ
   2.3 วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

3. พัฒนาตนเองทางด้านบุคลิกภาพ กิริยา วาจา ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ
   ตัวอย่างเช่น
   3.1 มีความเชื่อมั่นในตนเอง
   3.2 แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
   3.3 มีความกระตือรือร้น และทันต่อกระแสสังคม

จรรยาบรรณข้อที่ 7

อาจารย์ต้องรักและศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

หลักการ

ความรักและเชื่อมั่นในอาชีพของตน ย่อมทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและมุ่งมั่น อันจะส่งผลให้อาชีพนั้นเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง ดังนั้นอาจารย์ย่อมรัก และศรัทธาในอาชีพอาจารย์ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพอาจารย์ด้วยความเต็มใจ

คำอธิบาย

ความรัก และศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพอาจารย์ หมายถึง การแสดงออกด้วยความชื่นชม และเชื่อมั่นในอาชีพอาจารย์ด้วยตระหนักว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม อาจารย์พึงปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และภูมิใจ รวมทั้งปกป้องเกียรติภูมิของอาชีพอาจารย์ เข้าร่วมกิจกรรม และสนับสนุนองค์กรวิชาชีพอาจารย์

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. **เชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นอาจารย์และองค์กรวิชาชีพ ว่ามีความสำคัญ และจำเป็นต่อสังคม ตัวอย่างเช่น**
   1.1 ชื่นชมในเกียรติและรางวัลที่ได้รับและรักษาไว้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย
   1.2 ยกย่องชื่นชมเพื่อนอาจารย์ที่ประสบผลสำเร็จ
   1.3 เผยแพร่ผลสำเร็จของตนเองและเพื่อนอาจารย์
   1.4 มีความภาคภูมิใจในอาชีพอาจารย์
2. **เป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพอาจารย์และสนับสนุนหรือเข้าร่วม หรือเป็นผู้นำในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ ตัวอย่างเช่น**
   2.1 ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดขององค์กร
   2.2 ร่วมกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น
   2.3 เป็นกรรมการหรือคณะทำงานขององค์กร
3. **ปกป้องเกียรติภูมิของอาจารย์และองค์กรวิชาชีพอาจารย์ ตัวอย่างเช่น**
   3.1 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลงานของอาจารย์และองค์กรวิชาชีพ
   3.2 เมื่อมีผู้เข้าใจผิดเกี่ยวกับวงการวิชาชีพอาจารย์ ก็ชี้แจงและทำความเข้าใจให้ถูกต้อง

จรรยาบรรณข้อที่ 8

อาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลอาจารย์และชุมชนในทางสร้างสรรค์

หลักการ

สมาชิกของสังคมใดพึงผนึกกำลังกัน พัฒนาสังคมนั้นและเกื้อกูลสังคมรอบข้างในวงวิชาชีพอาจารย์ ผู้ประกอบวิชาชีพอาจารย์พึงร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความเต็มใจอันจะยังผลให้เกิดพลังและศักยภาพในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และการพัฒนาสังคม

คำอธิบาย

การช่วยเหลือเกื้อกูลอาจารย์และชุมชนในทางสร้างสรรค์ หมายถึง การให้ความร่วมมือ แนะนำ ปรึกษาช่วยเหลือแก่เพื่อนอาจารย์ ทั้งเรื่องส่วนตัว ครอบครัว และการงานตามโอกาสอย่างเหมาะสม รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางปฏิบัติตนปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. ให้ความร่วมมือแนะนำ แก่เพื่อนอาจารย์ตามโอกาส และความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น
   1.1 ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานทางวิชาการ
   1.2 ให้คำแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน
2. ให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนอาจารย์ตามโอกาส และความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น
   2.1 ร่วมงานกุศล
   2.2 ช่วยทรัพย์เมื่ออาจารย์เดือดร้อน
   2.3 จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางปฏิบัติตน ตัวอย่างเช่น
   3.1 ปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
   3.2 แนะแนวทางป้องกัน และกำจัดมลพิษ

จรรยาบรรณข้อที่ 9

อาจารย์พึงประพฤติปฏิบัติตนในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

หลักการ

หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษาคือการพัฒนาคนให้มีภูมิปัญญาและรู้จักเลือกวิธีการดำเนินชีวิตที่ดีงาม ในฐานะที่อาจารย์ เป็นบุคลากรที่สำคัญทางการศึกษา อาจารย์จึงควรในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

คำอธิบาย

อนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยหมายถึงการดำเนินกิจกรรม สนับสนุนส่งเสริมภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทยโดยเลือกสรร ปฏิบัติตน และเผยแพร่ศิลปะ ประเพณี nun' กีฬา การละเล่น อาหาร เครื่องแต่งกาย ฯลฯ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน การดำรงชีวิตตน และสังคม

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. ดำเนินกิจกรรมด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่เหมาะสมมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น
   1.1 เชิญบุคคลในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร
   1.2 นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
   1.3 นำศิษย์ไปศึกษาในแหล่งวิทยาการชุมชน
2. มีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการ เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น
   2.1 ฝึกการละเล่นท้องถิ่นให้กับศิษย์
   2.2 จัดตั้งชมรม สนใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
   2.3 จัดทำพิพิธภัณฑ์ในสถานศึกษา
3. สนับสนุนส่งเสริมเผยแพร่ และร่วมกิจกรรมทางประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างเช่น
   3.1 รณรงค์การใช้สินค้าพื้นเมือง
   3.2 เผยแพร่การแสดงศิลปะพื้นบ้าน
   3.3 ร่วมงานประเพณีของท้องถิ่น

****